

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

EY:n perustamissopimuksen 189 artiklaan, jonka mukaan direktiivi velvoittaa saavutettavaan tulokseen nähden jokaista jäsenvaltiota, sisältyy implisiittisesti jäsenvaltioita koskeva velvoite noudattaa direktiivissä täytäntöönpanoa varten säädettyä määräaika. Tämä määräaika päättyi 31.12.1995 ilman, että Irlanti olisi antanut direktiivin noudattamisen edellyttämät säännökset, joihin komission vaatimuksissa viitataan.

(¹) EYVL L 319, 12.12.1994, s. 20.

Euroopan yhteisöjen komission 22.12.1997 Saksan liittotasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-432/97)

(98/C 55/38)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 22.12.1997 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Saksan liittotasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehiä ovat komission oikeudellisen yksikön virkamies Enrico Traversa ja komission oikeudellisessa yksikössä työskentelevä kansallinen asiantuntija Dr. Andreas Buschmann, ja prosessiosoite Luxemburgissa on c/o komission oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner C 254, Kirchberg, Luxemburg.

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

— toteaa, että Saksan liittotasavalta ei ole noudattanut jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY (¹), sellaisena kuin direktiivi on viimeksi muutettuna, 2 artiklan ja 28 a artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se on vapauttanut arvonlisäverosta kultaharkkojen, laillisista maksuvälineistä käyvien kultakolikoiden ja työstämättömän kullan myynnin sekä tällaisen myynnin välityksen;

— velvoittaa Saksan liittotasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Saksan liittotasavallan 1.1.1993 voimaan saattama arvonlisäverosta vapauttamista koskeva Umsatzsteuergesetzin 4 §:n 8 kohdan k alakohdan säännöksellä ei ole perustaa kuudennessa direktiivissä.

Komissio on tietoinen, että kuudennen direktiivin 28 artiklan 3 kohdan b alakohdan siirtymäsäännös (luettuna yhdessä liitteessä F olevan 26 kohdan kanssa) ja kullan erilainen verokohtelu eräissä jäsenvaltioissa vääristää kilpailua. Komissio on sen vuoksi jo 28.10.1992 tehnyt ehdotuksen direktiiviksi, jossa niin sanotun sijoituskullan myynti säädettäisiin yleisesti verovapaaksi ja jossa edellä mainittu siirtymäsäännös kumottaisiin. Neuvosto ei silti ole toistaiseksi hyväksynyt vastavaa direktiiviä. Kyse ei kuitenkaan ole nyt siitä, onko kultaa koskeva verovapaus välttämätön Saksan kultamarkkinoiden suojaamiseksi, vaan siitä, että kuudennessa direktiivissä ei säädetä tästä verovapaudesta keinona, jolla kilpailuvääristymien vaikutukset kotimarkkinoihin voidaan poistaa.

Saksan liittotasavalta vetoaa virheellisesti neuvoston ja komission pöytäkirjaan, joka koskee arvonlisäverokantojen lähentämisestä annetun neuvoston direktiivin 92/77/ETY 1 artiklan 1 kohdan e alakohdasta. Tämä pöytäkirja on luettava yhdessä pöytäkirjan perustana olevan säännöksen eli kuudennen direktiivin 12 artiklan 3 kohdan e alakohdan kanssa. Tämän säännöksen 3 ja 4 kohdan mukaan jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet petoksen torjumiseksi tällä alalla 1.1.1993 alkaen (erityisesti ottamalla käyttöön verovähennysjärjestelmä ostajan osalta). Tässä säännöksessä ei jäsenvaltioille anneta oikeutta pidemmälle meneviin järjestelyihin. Yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan ei kyseisenkaltaiseen pöytäkirjaan voida vedota yhteisön oikeuden tulkintakeinona, jos selityksen sisältö ei kyseisen säännöksen sanamuodossa ole saanut sijaa ja siten oikeudellista merkitystä.

(¹) EYVL L 145, 13.6.1977, s. 1.

IPK München GmbH:n 22.12.1997 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ensimmäisen jaoston asiassa T-331/94, IPK München GmbH vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 15.10.1997 antamasta tuomiosta

(Asia C-433/97 P)

(98/C 55/39)

IPK München GmbH on valittanut 22.12.1997 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ensimmäisen jaoston asiassa T-331/94, IPK München GmbH vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 15.10.1997 antamasta tuomiosta. Valittajan edustaja on asianajaja Dr. Hans-Joachim Prieß, 13 place des Barricades, B-1000 Bryssel.